3 Nadere omschrijving van de verschillende groepen begunstigde E.E.G.-onderdanen en aanwijzingen omtrent de regeling van hun verblijf

3.1 Werknemers

3.1.1 Begripsbepaling

Onder werknemer wordt hier verstaan de onderdaan van een andere Lid-Staat van de E.E.G. die in Nederland arbeid in loondienst verricht of gaat verrichten, en daartoe hier te lande voor kortere of langere tijd zijn hoofdverblijf kiest.

3.1.1.1 Nadere omschrijving van het begrip 'begunstigde E.E.G. onderdaan' ten aanzien van werknemers

In artikel 91, tweede en derde lid, Vb wordt bepaald in welke gevallen begunstigde E.E.G.-onderdanen die werknemer zijn, hun hoedanigheid niet verliezen door onderbrekingen van het verblijf dan wel door onderbrekingen van de arbeid, t.w.:

- door onderbrekingen van het verblijf van niet meer dan zes opeenvolgende maanden; en
- door afwezigheid wegens het vervullen van militaire dienstplicht, of:
- door onderbrekingen van de arbeid doordat de werknemer als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt is, of:
- doordat hij onvrijwillig werkloos is.

Het hier gestelde is echter alleen van toepassing indien de E.E.G.-onderdaan begunstigd is in verband met werkzaamheden voor ten minste een jaar.
In deze gevallen wordt een vergunning tot verblijf met een geldigheidsduur van vijf jaar verleend (verblijfskaart model E; zie ook 3.1.2.2).

3.1.1.2 Onvrijwillige werkloosheid

Bij onvrijwillige werkloosheid gaat de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan evenwel verloren indien de werknemer op het tijdstip van de eerste verlenging van de geldigheidsduur van zijn verblijfskaart reeds twaalf opeenvolgende maanden werkloos was en sedert het tijdstip van de eerste verlenging de werkloosheid nogmaals twaalf opeenvolgende maanden heeft voortgeduurd.
In deze situatie is dus altijd sprake geweest van minstens twee jaar onafgebroken onvrijwillige werkloosheid, waarvan één jaar vóór en één jaar na het tijdstip van de eerste verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfskaart.

De vraag, of de vreemdeling onvrijwillig werkloos is, dient steeds naar behoren te zijn geconstateerd door de bevoegde dienst voor de arbeidsvoorziening (het Gewestelijk Arbeidsbureau).
In voorkomend geval wende het hoofd van plaatselijke politie zich ter verkrijging van de benodigde informatie tot het G.A.B. in zijn ressort.

3.1.1.3 Ontslag door eigen toedoen

In geval van vrijwillige werkloosheid of ontslag door eigen toedoen behoeft de onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. die houder is van een verblijfskaart niet langer als begunstigde E.E.G.-onderdaan te worden aangemerkt (zie onder 2.3).
Wel heeft een werknemer, als hier bedoeld, onder bepaalde voorwaarden, het recht om gedurende drie maanden opnieuw werk te zoeken (zie 3.1.4).
Hetzelfde geldt voor de onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. die, al dan niet na vrijwillig ontslag, het aan eigen gedrag of nalatigheid te wijten heeft dat hem geen nieuw werk wordt aangeboden, of die aangeboden werk afslaat.
Zie ook 2.3.

Een bijzonder geval doet zich evenwel voor wanneer een werknemer wordt ontslagen in verband met een door hem in de werksfeer gepleegde inbreuk op de openbare orde.
Indien in een zodanig geval de intrekking van de vergunning tot verblijf (verblijfskaart model E) wordt overwogen, dienen de bepalingen van de artt. 99 t/m 102 a Vb (betreffende de bijzondere rechtsmiddelen - zie onder 7) op de betrokken vreemdeling te worden toegepast en zal het hoofd van plaatselijke politie met het oog op een eventuele weigering van de verlenging van de geldigheidsduur of intrekking van de vergunning tot verblijf (verblijfskaart model E) moeten handelen alsof de betrokkene nog een begunstigde E.E.G.-onderdaan was.

Terzake zal dus, met het oog op de zogeheten voornemenprocedure (zie onder 7.3), een voorstel aan de Minister van Justitie moeten worden gedaan (met formulier D 16).

3.1.1.4 Begunstigde EEG-onderdanen met een verblijfsrecht voor de duur van de werkzaamheden

Onderbrekingen van het verblijf dan wel onderbrekingen van de arbeid leiden tot het verlies van de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan van de werknemer genoemd in 3.1.1.1 aan wie:

- een vergunning tot verblijf is verleend voor de duur van de werkzaamheden (zie 3.1.2.5);

- op grond van art. 8 Vw j° art. 46 Vb verblijf voor ten hoogste drie maanden is toegestaan (zie 3.1.2.6).

Wel heeft een werknemer als hier bedoeld, onder bepaalde voorwaarden, het recht om gedurende drie maanden opnieuw werk te zoeken (zie 3.1.4).

3.1.2 Regelen van het verblijf van de werknemer

3.1.2.1 Over te leggen stukken

De aandacht zij erop gevestigd dat:

- voor de tewerkstelling van een begunstigde E.E.G.-onder- daan de werkgever geen tewerkstellingsvergunning behoeft;

- begunstigde E.E.G.-onderdanen die hier te lande werkzaamheden in loondienst komen verrichten, zijn uitgezonderd van de regeling betreffende keuring van

buitenlandse werknemers op tuberculose van de ademhalingsorganen, bedoeld in B 11.

Voor de verlening van een vergunning tot verblijf kan het hoofd van plaatselijke politie overlegging vorderen van:

- het document voor grensoverschrijding van betrokkene (paspoort of identiteitskaart - zie bijlagen 3 a en 3 b VV);
- een door de werkgever verstrekte verklaring van indienstneming of tewerkstelling, waaruit blijkt voor hoelang betrokkene bij hem zal worden tewerkgesteld;
- een door de vreemdeling te ondertekenen antecedentenverklaring (model D 18).

Minderjarigen

- Van minderjarigen die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, ware overlegging te vorderen van een verklaring van de ouders of verzorgers waaruit blijkt dat zij met de tewerkstelling van betrokkenen hier te lande instemmen.

3.1.2.2 Geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf

Algemeen uitgangspunt

De geldigheidsduur van de te verlenen vergunning tot verblijf is afhankelijk gesteld van de duur van de te verrichten werkzaamheden (art. 94 Vb).
Daarvan kan blijken uit de verklaring van de werkgever. Zo nodig dient een verklaring bij de werkgever te worden opgevraagd, of de verklaring van de werkgever te worden aangevuld of geverifieerd.

Proeftijd

In geval van aanstelling op proef dient het definitieve verblijf eerst te worden geregeld na ommekomst van de proeftijd.
Gedurende de proeftijd dient het verblijf te worden geregeld door middel van een vergunning tot verblijf voor de duur van de proeftijd, tenzij deze drie maanden of korter is; in dat geval is het verblijf gedekt door de vrije termijn.
Zie onder 3.1.2.5 en 3.1.2.6.

Verblijf voor een jaar of langer

Indien de te verwachten duur van de werkzaamheden ten minste één jaar bedraagt, beloopt de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf vijf jaren.
In dat geval wordt het verblijfsrecht vastgesteld door

afgifte van een 'Verblijfskaart van een onderdaan van een Lid-Staat der E.E.G.' (document van het model, aangewezen in bijlage 5 e VV - zie art. 31, tweede lid, VV).
Van deze verblijfskaart beloopt ingevolgde richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen de geldigheidsduur steeds eveneens vijf jaren.
In geval van twijfel omtrent de te verwachten duur van de tewerkstelling mag in geen geval de geldigheidsduur van de verblijfskaart worden teruggebracht tot een kortere periode.
Zie in verband hiermee het in 3.1.2.2 omtrent proeftijd gestelde.
Zie ook 3.1.2.5 en 3.1.2.6.
Eventueel ware overleg te plegen met het ministerie van Justitie (zie A 2).

3.1.2.3 Verlenging geldigheidsduur vergunning tot verblijf

De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf wordt telkenmale met vijf jaar verlengd, vooropgesteld althans dat de houder van de vergunning niet inmiddels de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan heeft verloren, bijvoorbeeld door vrijwillige werkloosheid.

Beperking van de verlenging van de geldigheidsduur

In geval van onvrijwillige werkloosheid wordt, indien deze op het tijdstip van de eerste verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf reeds twaalf opeenvolgende maanden heeft voortgeduurd, de verlenging van de geldigheidsduur beperkt tot de duur van één jaar (zie onder 3.1.1).

3.1.2.4 Vergunning tot vestiging

Bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf dient de houder van de vergunning, op dezelfde wijze als andere vreemdelingen die vijf jaar hoofdverblijf in Nederland hebben gehad, in de gelegenheid te worden gesteld een verzoek in te dienen om een vergunning tot vestiging (art. 13 Vw).
Zie hiervoor onder 5.2.3.

3.1.2.5 Verblijf van meer dan drie maanden doch minder dan één jaar

Indien kan worden verwacht dat de duur van de werkzaamheden van betrokkene minder dan één jaar, doch meer dan drie maanden zal belopen, wordt een vergunning tot verblijf verleend waarvan de geldigheidsduur overeenkomt met die van de werkzaamheden.
In dit geval kan, ten blijke van de verlening van de

vergunning tot verblijf, worden volstaan met het stellen van de in art. 41 VV voorgeschreven aantekening in het paspoort van de betrokkene.
Indien deze echter niet over een paspoort beschikt, doch Nederland is ingereisd met een identiteitskaart, welke zich niet leent tot het daarin stellen van aantekeningen, dient hem een document van het model, als aangewezen in bijlage 5 d VV, te worden afgegeven (art. 31, eerste lid, VV).
Zo nodig kan, in dit geval, de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf worden verlengd met een periode welke overeenkomt met de duur van de voortgezette werkzaamheden.

3.1.2.6 Verblijf voor niet meer dan drie maanden

Voor een verblijf met het oog op het verrichten van werkzaamheden in loondienst die de drie maanden niet zullen overschrijden, behoeft de vreemdeling niet in het bezit te worden gesteld van een vergunning tot verblijf.
Dit volgt reeds uit art. 8 Vw, j° art. 46 Vb.
Wel heeft de betrokkene eventueel, overeenkomstig het bepaalde in art. 36 VV, de plicht zich binnen acht dagen bij het hoofd van plaatselijke politie te melden.

3.1.3 Enige bijzondere groepen werknemers

3.1.3.1 Grensarbeiders

Grensarbeiders zijn werknemers wier woonplaats zich op het grondgebied van ene der Lid-Staten bevindt, waarheen zij in beginsel dagelijks of ten minste eenmaal per week terugkeren, maar die zijn tewerkgesteld op het grondgebied van een andere Lid-Staat.
Hun verblijf op het grondgebied van de Lid-Staat waar zij zijn tewerkgesteld, wordt geacht de duur van het verbijf in de vrije termijn van art. 8 Vw niet te overschrijden en behoeft derhalve geen nadere regeling.
In de regel zijn zij, gelet op het bepaalde in art. 36, eerste lid, VV, ook niet verplicht zich bij het hoofd van plaatselijke politie te melden.
Omgekeerd kan aan het Gemeenschapsrecht niet een aanspraak worden ontleend om hier te lande te komen wonen teneinde in een nabuur-Lid-Staat een werkkring uit te oefenen.
In het algemeen vloeit immers het recht om in een Lid-Staat van de E.E.G. te verblijven voort uit het recht er een werkkring uit te oefenen.
Wel kan voor de onderdaan van een andere Lid-Staat die na drie jaar bij voortduring in Nederland te hebben gewoond en gewerkt, met behoud van woonplaats in Nederland als grensarbeider in een andere Lid-Staat gaat werken, een recht van voortgezet verblijf in Nederland ontstaan (zie onder 3.5.3.4).

3.1.3.2 Uitzendkrachten

Ten aanzien van zogeheten uitzendkrachten geldt het volgende.
Indien sprake is van een normale werkgever-werknemer-relatie op grond van een arbeidscontract tussen uitzendbureau en arbeidskracht (zie daarvoor het gestelde in B 11), gelden de bepalingen welke van toepassing zijn op andere werknemers die onderdaan zijn van een Lid-Staat van de E.E.G.
In dit geval is de geldigheidsduur van de te verlenen vergunning tot verblijf afhankelijk van de duur van de tewerkstelling (zie 3.1.2.2).
Daarvan moet blijken uit de werkgeversverklaring van het uitzendbureau.

Vindt de onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. werk via een uitleen- of uitzendbureau zonder dat van een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht met deze uitzendende instantie is gebleken, dan wordt degene bij wie de arbeid feitelijk wordt verricht, als werkgever beschouwd.
Deze werkgever zal alsdan de eventuele tewerkstelling moeten bevestigen door een verklaring zijnerzijds betreffende de indienstneming.

De toepasselijke regeling (zie C 26-1 en C 26-2) beperkt de duur van de tewerkstelling van een uitzendkracht bij één werkgever tot zes maanden.

Verblijfsregeling

Indien in verband met het voorgaande de voor de werkzaamheden benodigde verblijfsduur drie maanden of korter is, gerekend vanaf het ogenblik van binnenkomst in Nederland, kan voor de regeling van het verblijf worden volstaan met plaatsing van een aanmeldingsstempel in het document voor grensoverschrijding van de betrokkene (art. 39, eerste lid, VV).
De uitzendkracht geniet dan verblijf in de vrije termijn (art. 8 Vw j° art. 46 Vb).
Is de termijn langer dan drie maanden of blijkt na drie maanden dat de werkzaamheden kunnen worden voortgezet, dan dient de uitzendkracht zich in het bezit te doen stellen van een vergunning tot verblijf voor de duur van de (resterende) werkzaamheden van in totaal ten hoogste zes maanden.
De vergunning kan worden verleend na overlegging van een werkgeversverklaring waaruit de duur van de werkzaamheden blijkt.

Voor de tewerkstelling van een begunstigde E.E.G.-onderdaan als uitzendkracht zie ook het gestelde onder 2.3.

3.1.3.3 Sportlieden

Bij de beanwoording van de vraag, of de activiteiten van sportlieden dienen te worden gerekend onder werkzaamheden in de zin van het E.E.G.-verdrag, dient onderscheid te worden gemaakt tussen activiteiten met en zonder economisch oogmerk (bijvoorbeeld betaald voetbal in tegenstelling tot amateurvoetbal).
Het laatste geval wordt niet door het E.E.G.-verdrag bestreken.

In het eerste geval dient de sportman als begunstigde E.E.G.-onderdaan te worden aangemerkt, al naar het geval als zelfstandige (zie 3.2), of als dienstverlener (zie 3.3), dan wel als werknemer in loondienst, en wordt zijn verblijf geregeld in overeenstemming met de voor de uitoefening van zijn emplooi gewenste verblijfsduur.

3.1.3.4 Werkzaamheden buiten Nederlands grondgebied

→ nieuw n.a.v. arrest Lopes da Veja

Het Gemeenschapsrecht is in beginsel niet van toepassing op werkzaamheden die buiten Nederlands grondgebied worden verricht.
Indien echter sprake is van een arbeidsverhouding die een voldoende nauwe aanknoping heeft met het Nederlands grondgebied zijn de bepalingen van het vrij verkeer van werknemers wel van toepassing.
Een dergelijke situatie kan zich voordoen bij werknemers in het internationale transport en op het continentale plat.
De arbeidsverhouding van een zeevarende wordt verondersteld voldoende nauwe aanknoping met het Nederlands grondgebied te hebben indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:
a. werkzaamheden op een in Nederland geregistreerd schip;
b. een dienstverband bij een in Nederland gevestigde rederij;
c. de arbeidsverhouding wordt beheerst door Nederlands recht;
d. het Nederlandse sociale verzekeringsstelsel is van toepassing op de loonbetaling.
Deze voorwaarden gelden analoog voor werknemers op schepen in de internationale binnenvaart en daarmee gelijkgestelde inrichtingen, baggermolens, zandzuigers, e.d.
Dit is ook het geval voor werknemers op een mijnbouwinstallatie op het continentale plat met dien verstande dat in plaats van een in Nederland geregistreerd schip sprake moet zijn van een installatie op het Nederlands deel van het continentale plat.

Indien aan de bovengenoemde voorwaarden wordt voldaan wordt een verzoek om een vergunning tot verblijf getoetst aan de algemene voorwaarden voor toelating van werknemers als begunstigd EEG-onderdaan.
Indien de vreemdeling geen recht kan ontlenen aan het Gemeenschapsrecht is het nationale beleid ten aanzien van deze categorieën werknemers van toepassing (zie B 11; 6.4).

3.1.4 Werkzoekers

3.1.4.1 Algemene opmerkingen

Onderdanen van een Lid-Staat van de E.E.G. die werk komen zoeken, kunnen eerst aanspraak op een vergunning tot verblijf doen gelden nadat zij, blijkens een overgelegde werkgeversverklaring, werk hebben gevonden. Vanaf dat ogenblik zijn zij 'begunstigd E.E.G.-onderdaan' in de zin van art. 91, eerste lid, onder a, Vb.

3.1.4.2 Contact met het hoofd van plaatselijke politie

Werkzoekende onderdanen van een Lid-Staat van de E.E.G. dienen zich binnen acht dagen na hun inreis te melden bij het hoofd van plaatselijke politie in de gemeente van hun verblijf (art. 66 Vb).
Van die verplichting zijn Belgen en Luxemburgers uitgezonderd (artt. 35 en 37 VV).
Het hoofd van plaatselijke politie plaatst, ten blijke van de aanmelding, de in art. 39 VV voorgeschreven aantekening in het document voor grensoverschrijding, van de betrokken vreemdeling (zie bijlagen 3 a en 3 b VV), c.q. op een aan hem te verstrekken afzonderlijk inlegblad (zie art. 39, vijfde lid, VV).
Het hoofd van plaatselijke politie deelt de werkzoekende voorts mede dat deze, na een werkkring te hebben gevonden, zich tot hem dient te wenden teneinde, op vertoon van zijn document voor grensoverschrijding en van een verklaring van indienstneming van zijn wergever, in het bezit te worden gesteld van een vergunning tot verblijf.
Tenslotte verwijst het hoofd van plaatselijke politie de werkzoekende naar het Gewestelijke Arbeidsbureau. Hij doet dit - omdat in dit geval voor de tewerkstelling geen vergunning is vereist - uiteraard alleen om de werkzoekende in de gelegenheid te stellen zich bij het G.A.B. als werkzoekende te doen inschrijven voor arbeidsbemiddeling.

3.1.4.3 Verblijfstermijn en verblijfsvoorwaarden

Om werk te zoeken beschikt de onderdaan van een Lid-Staat, ongeacht zijn voorgenomen verblijf van langer duur dan drie maanden als werknemer, over een vrije termijn van drie maanden (zie art. 46, eerste lid, aanhef en onder d, Vb; - voor andere gevallen geldt art. 46, tweede lid, Vb).
Gedurende deze drie maanden behoeft de werkzoekende niet te voldoen aan het voor vreemdelingen in het al gemeen geldende vereiste met betrekking tot het bezit van voldoende middelen van bestaan (art. 93, tweede alinea, Vb).
Zou hij evenwel gedurende die periode ten laste komen van de openbare kas, dan heeft dit het einde van zijn vrije termijn tot gevolg (art. 46, eerste lid, aanhef en onder d, en art. 93 Vb).

Indien de werkzoekende na drie maanden niet is geslaagd in het vinden van een werkkring, kan zijn verblijf eveneens worden beëindigd, in dit geval omdat de vrije termijn is verstreken en de betrokken vreemdeling niet voor verlening van een vergunning tot verblijf in aanmerking komt, tenzij hij aannemelijk maakt dat hij nog steeds werkzoekende is en reële kansen op een werkkring heeft.

De aandacht zij erop gevestigd dat in beide gevallen de bevoegdheid tot het geven van een last tot uitzetting is voorbehouden aan de Minister van Justitie (artt. 47 en 48 VV).

3.2 Zelfstandigen

3.2.1 Begripsbepaling

Het woord 'zelfstandige' wordt hier gebruikt ter aanduiding van de onderdaan van een Lid-Staat die zich in een andere Lid-Staat vestigt om er een economische activiteit anders dan in loondienst uit te oefenen.

3.2.2 Nadere omschrijving van het begrip 'begunstigde E.E.G.-onderdaan' ten aanzien van zelfstandigen

Evenals ten aanzien van werknemers in loondienst (zie onder 3.1.1) wordt in art. 91, tweede lid, Vb ten aan zien van de zelfstandige die houder is van een vergunning tot verblijf, bepaald dat hij de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan niet verliest:

- door onderbrekingen van het verblijf van niet meer dan zes opeenvolgende maanden; en

- door afwezigheid wegens het vervullen van militaire dienstplicht, of:
- door onderbrekingen van de arbeid doordat hij als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt is.

3.2.3 Regeling van het verblijf van de zelfstandige

3.2.3.1 Over te leggen stukken

Bij de behandeling van het verzoek van een zelfstandige om verlening van een vergunning tot verblijf kan het hoofd van plaatselijke politie van hem vorderen:

- zijn document voor grensoverschrijding (paspoort of identiteitskaart - zie bijlagen 3a en 3b VV) over te leggen;

- aan te tonen dat hij voor het verrichten van werkzaamheden anders dan in loondienst naar Nederland is gekomen.
  In het algemeen zal voldoende zijn dat betrokkene aannemelijk maakt dat zulks inderdaad het geval is.
  In geval van twijfel daaromtrent ware contact op te nemen met het ministerie van Justitie (zie A 2).

- een door de vreemdeling te ondertekenen antecedentenverklaring over te leggen (model D 18).

3.2.3.2 Geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf

De geldigheidsduur van de aan de zelfstandige te verlenen vergunning tot verblijf bedraagt vijf jaren (art. 94 Vb).
Ten blijke van zijn verblijfsrecht wordt hem een document van het model als aangewezen in bijlage 5 e VV uitgereikt.
Op blz. 5 van dit document worden de eerste en de tweede alinea tezamen kruislings doorgehaald (X) (zie art. 31, tweede lid, eerste alinea, aanhef en onder a, en tweede alinea, VV).

3.2.3.3 Verlenging geldigheidsduur vergunning tot verblijf

De geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf van de zelfstandige wordt telkenmale met vijf jaar verlengd, vooropgesteld althans dat de houder van de vergunning niet inmiddels de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan heeft verloren door zijn economische activiteit te beëindigen zonder tevens voor voortgezet verblijf in aanmerking te komen (zie onder 2.3 en 3.5).

3.2.3.4 Vergunning tot vestiging

Bij verstrijken van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf dient de houder van de vergunning, op dezelfde wijze als andere vreemdelingen die vijf jaar hoofdverblijf in Nederland hebben gehad, in de gelegenheid te worden gesteld een verzoek in te dienen om verlening van een vergunning tot vestiging (art. 13 Vw).
Zie hiervoor onder 5.2.3.

3.3 Het vrije verkeer van diensten: dienstenverleners en dienstenontvangers

3.3.1 Begripsbepaling

In het kader van het vrije verkeer van diensten hebben de onderdanen van de Lid-Staten van de E.E.G. het recht om zich naar een andere Lid-Staat te begeven en er te verblijven teneinde daar een dienst te verrichten of er een dienst te ontvangen, zulks evenwel - dit in tegenstelling tot het vrije verkeer van werknemers en het recht van vestiging van zelfstandigen - mét behoud van het hoofdverblijf in een ander land van de Gemeenschap.

Voorbeelden:

- de technicus die een machine komt installeren;
- de advocaat die, daartoe aangezocht, een advies komt uitbrengen;
- omgekeerd: het komen consulteren van een Nederlandse advocaat of specialist.

3.3.2 Regeling van het verblijf

3.3.2.1 Over te leggen stukken

Ter behandeling van het verzoek om een vergunning tot verblijf kan het hoofd van plaatselijke politie van de dienstverlener of dienstontvanger vorderen:

- zijn document voor grensoverschrijding over te leggen (paspoort of identiteitskaart; zie bijlagen 3a en 3b VV);

- aan te tonen dat hij in verband met de dienstverrichting naar Nederland komt.
  In het algemeen zal voldoende zijn dat betrokkene aannemelijk maakt dat zulks inderdaad het geval is.
  In geval van twijfel ware daaromtrent contact op te nemen met het ministerie van Justitie (zie A 2).

- een door hem ondertekende antecedentenverklaring over te leggen (model D 18).

3.3.2.2 Geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf

Aan de dienstenverlener of dienstenontvanger wordt, indien de duur van het verblijf met het oog op de dienstverrichting meer dan drie maanden zal bedragen, een vergunning tot verblijf verleend waarvan de geldigheidsduur overeenkomt met de duur van de dienstverrichting (art. 94 Vb).

Ten blijke van de verlening van de vergunning tot verblijf kan in dit geval worden volstaan met het stellen van de bij art. 41 VV voorgeschreven aantekening daaromtrent in het paspoort van de betrokkene.
Indien deze echter niet over een paspoort beschikt, maar Nederland is ingereisd met een identiteitskaart, welke zich niet leent tot het daarin stellen van aantekeningen, dient hem een document van het model als aangewezen in bijlage 5 d VV te worden afgegeven (art. 31, eerste lid, VV).

3.3.2.3 Verblijf voor korter duur van drie maanden

Voor een verblijf met het oog op het verrichten of ontvangen van diensten van korter duur van drie maanden behoeft de vreemdeling niet in het bezit te zijn van een vergunning tot verblijf.
Dit volgt reeds uit art. 8 Vw, j° art. 46 Vb.
Wel heeft de betrokkene eventueel de plicht zich binnen acht dagen bij het hoofd van plaatselijke politie te melden ingevolge het bepaalde in art. 36 VV.

NB
Ten aanzien van dienstenontvangers zie ook het onder 2.3 aan het slot gestelde.

3.4 Familieleden van begunstigde E.E.G.-onderdanen (art. 91, eerste lid, onder c en d, Vb)

3.4.1 Begripsbepaling

Mét de onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. die:

- al dan niet in loondienst, op het grondgebied van een andere Lid-Staat werkzaamheden komt verrichten, of die:
- er diensten komt ontvangen (art. 91, eerste lid, onder a, Vb); of
- die een recht van voortgezet verblijf geniet (art. 91, eerste lid, onder d, Vb - zie onder 3.5),

worden als begunstigd E.E.G.-onderdaan ook de volgende familieleden aangemerkt:
- de echtgenoot, of echtgenote, en
- de kinderen beneden de leeftijd van 21 jaar;
- de bloedverwanten, en de bloedverwanten van de echtgenoot, of echtgenote, in opgaande en neerdalen-

de lijn, die te zijnen of te haren laste komen.

Bij twijfel omtrent het bestaan van de familierelatie, waarvoor de juridische situatie bepalend is, of omtrent de afhankelijke positie van het familielid, ware contact op te nemen met het ministerie van Justitie (zie A 2).
Aan de Minister van Justitie dienen ook alle gevallen te worden voorgelegd waarin andere dan de hierboven omschreven familieleden zich in het kader van gezinshereniging met een begunstigde E.E.G.-onderdaan hier te lande willen vestigen.

Anders dan degene van wie hun verblijf afhankelijk is, behoeven de familieleden, als vorenomschreven, niet zelf onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. te zijn.

3.4.2 Nadere omschrijving van het begrip 'begunstigde E.E.G.-onderdaan' ten aanzien van familieleden van werknemers - huisvestingsvereiste

Omtrent de familieleden, als hierboven omschreven, van de werknemer in loondienst wordt in art. 91, vierde lid, Vb bepaald dat dezen eerst dan als begunstigde E.E.G.-onderdanen worden beschouwd indien de werknemer voor zijn familieleden de beschikking heeft over een woning die in het gebied waar hij werkt, voor de Nederlandse werknemer als normaal wordt beschouwd.
Aan deze voorwaarde kan geacht worden te zijn voldaan indien, naar het oordeel van de bevoegde gemeentelijke huisvestingsautoriteiten, wordt beschikt over een woonruimte welke ook voor Nederlandse gezinnen onder gelijke omstandigheden als aanvaardbaar wordt beschouwd.
Zolang aan deze voorwaarde niet is voldaan, behoeven de familieleden van de werknemer die als onderdaan van een andere Lid-Staat van de E.E.G. in Nederland is tewerkgesteld, niet als begunstigde E.E.G.-onderdanen te worden aangemerkt, en niet voor het beoogde doel te worden toegelaten; alsdan zijn op hen de voor vreemdelingen in het algemeen geldende bepalingen van de Vreemdelingenwet van toepassing en worden zij niet voor verblijf hier te lande toegelaten.
Niet is vereist dat de familieleden permanent met de gunstigde E.E.G.-onderdaan samenwonen, mits de andere woonruimte aan dezelfde eisen voldoet, de juridische familieband niet is verbroken en aan de overige vereisten is voldaan.

3.4.3 Karakter van het verblijfsrecht van familieleden

3.4.3.1 Algemeen uitgangspunt

Door het afhankelijk karakter van het verblijfsrecht

van het familielid neemt zijn recht in beginsel een einde met dat van degene van wie dit familielid afhankelijk is, bijvoorbeeld als aan het verblijf van een werknemer, na ontslag door eigen toedoen, of ingevolge een ernstige inbreuk op de openbare orde, een einde wordt gesteld.

Er zijn daarop evenwel uitzonderingen, met name:

- onder bepaalde voorwaarden, zulks op grond van het recht van voortgezet verblijf, in geval van overlijden van de al dan niet in loondienst werkzame persoon (zie onder 3.5.4);

- in geval het familielid onderdaan is van een Lid-Staat van de E.E.G. en zelf werkzaamheden, al dan niet in loondienst, gaat verrichten.

3.4.3.2 Kinderen die 21 jaar worden

Van kinderen kan het afhankelijk verblijfsrecht eindigen bij het bereiken van de leeftijd van eenentwintig jaar.
Dit is echter niet altijd het geval en het behoeft ook niet zonder meer te leiden tot beëindiging van het verblijf.

Vooreerst is het mogelijk dat het kind feitelijk ten laste blijft komen van de ouder van wie zijn verblijf afhankelijk is.
Het houdt alsdan, als bloedverwant in neerdalende lijn (zie 3.4.1), zijn afhankelijk verblijfsrecht.

Als het kind inmiddels zelf E.E.G.-onderdaan zijnde, vóór of na het bereiken van de leeftijd van eenentwintig jaar, werkzaamheden, al dan niet in loondienst, is gaan verrichten, dient het op die grond zelfstandig in het bezit van een vergunning tot verblijf te zijn gesteld als begunstigde E.E.G.-onderdaan in de zin van art. 91, eerste lid, onder a, Vb.
Ook in dat geval blijft het kind in het bezit van de reeds eerder aan hem afgegeven verblijfskaart (zie 3.4.4.2).

Bij een voorafgaand rechtmatig verblijf van vijf jaar of langer in ons land zal de eenentwintigjarige bovendien in het algemeen in aanmerking komen voor verlening van een vergunning tot vestiging.
Zie hiervoor 5.2.3 en A 4, onder 6.

Mochten geen van de hiervoor genoemde situaties zich voordoen, dan ware het verder verblijf te regelen op de wijze waarop dit in het algemeen geschiedt ten aanzien van kinderen die zich in ons land bevinden en de meerderjarige leeftijd hebben bereikt.
Zie hiervoor onder B 19 en B 20.

3.4.4 Regeling van het verblijf van familieleden

3.4.4.1 Over te leggen stukken

Voor de verlening van een vergunning tot verblijf aan familieleden als vorenbedoeld kan het hoofd van plaatselijke politie overlegging vorderen van:
- het document van grensoverschrijding van de betrokkenen (paspoort of identiteitskaart - zie bijlagen 3a en 3b VV), voor niet-onderdanen van een Lid-Staat van de E.E.G. eventueel voorzien van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf;
- een document, afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de Staat van oorsprong, of van herkomst, waaruit de familiebetrekking blijkt, c.q. waaruit blijkt dat deze familieleden ten laste komen van of in het land van herkomst inwonend waren bij, degenen van wie zij afhankelijk zijn.
- een door de betrokken vreemdeling te ondertekenen antecedentenverklaring (model D 18); zulks blijft evenwel achterwege indien de vreemdeling nog niet de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

3.4.4.2 Vergunning tot verblijf; geldigheidsduur en verlenging daarvan

De bepalingen omtrent de geldigheidsduur van de te verlenen vergunning tot verblijf, en omtrent de verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning, komen overeen met die betreffende de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf, verleend aan de vreemdelingen van wie de familieleden afhankelijk zijn (art. 94, vierde lid, Vb); daarbij geldt het onder 3.4.3 gestelde.
De wijze waarop voor de familieleden het verblijfsrecht wordt vastgesteld, komt overeen met de wijze waarop dit geschiedt voor de persoon van wie de familieleden afhankelijk zijn.
Zie derhalve voor de familieleden van:
- werknemers: 3.1.2.2, 3.1.2.5 en 3.1.2.6;
- zelfstandigen: 3.2.3.2;
- dienstenverleners en dienstenontvangers: 3.3.2.2 en 3.3.2.3

Aan familieleden die zelf niet de nationaliteit van een Lid-Staat van de E.E.G. bezitten, wordt in plaats van een document van het in bijlage 5 e VV aangewezen model (de E.E.G.-verblijfskaart) een document van het in bijlage 5 d VV aangewezen model afgegeven (art. 31, tweede lid, VV).
Op dit document wordt de aantekening geplaatst "ingevolge de EG-bepalingen zijn de bepalingen van de WABW niet van toepassing op de houder van deze kaart."

3.4.4.3 Vergunning tot vestiging

Bij het verstrijken van de geldigheidsuur van de ver gunning tot verblijf dient de houder van de vergun ning, op dezelfde wijze als andere vreemdelingen die vijf jaar hoofdverblijf in Nederland hebben gehad, en mits hij alsdan de achttienjarige leeftijd heeft bereikt, in de gelegenheid te worden gesteld een verzoek in te dienen om verlening van een vergunning tot vestiging (art. 13 Vw).
Zie hiervoor ook onder 5.2.3.

3.4.4.4 Verblijf voor onbepaalde tijd

Gelet op het afhankelijk karakter van het verblijfsrecht, kan het aan de familieleden bovendien krachtens art. 10, tweede lid, Vw zijn toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven.
Zie hiervoor onder 5.2.4 en A 4 onder 8.

3.5 Begunstigde E.E.G.-onderdanen die hun werkzaamheden al dan niet in loondienst, definitief hebben beëindigd

Attentie
De in dit onderdeel van de circulaire behandelde mate rie is ingewikkeld van aard.
Er is gestreefd naar een beknopte, doch zo duidelijk mogelijke weergave van de op dit stuk geldende bepalingen.
Mede teneinde te voorkomen dat inbreuk zou worden gemaakt op rechten welke vreemdelingen die tot de onderwerpelijke categorie behoren, aan de E.E.G.-regelingen kunnen ontlenen, dient in geval van twijfel steeds - schriftelijk - een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie te worden gevraagd (in spoedeisende gevallen op de wijze, aangeduid in A 2).

3.5.1 Regelingen betreffende het recht van voortgezet verblijf

3.5.1.1 Na het beëindigen van de beroepsactiviteiten in loondienst

Het recht van de onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. om op het grondgebied van een andere Lid-Staat verblijf te houden na er een werkkring in loondienst te hebben uitgeoefend, is vastgelegd in art. 48, derde lid, aanhef en onder d, van het E.E.G.-verdrag.
Op grond van het daar bepaalde zijn de voorwaarden waaronder dit recht kan worden uitgeoefend, door de Commissie van de E.G. vastgesteld bij Verordening (EEG) no. 1251/70 van 29 juni 1970.

3.5.1.2 Na het beëindigen van de beroepsactiviteiten anders dan in loondienst

Een regeling van gelijke strekking als bedoeld onder 3.5.1.1, maar dan ten gunste van de onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. die op het grondgebied van een andere Lid-Staat beroepsactiviteiten anders dan in loondienst heeft uitgeoefend, werd door de Raad van de Europese Gemeenschappen gegeven bij richtlijn 75/34/EEG van 17 december 1974.

3.5.1.3 Voor de tekst van Verordening en Richtlijn zie Deel C nrs. 34 en 35.
Naar inhoud komen beide regelingen nagenoeg met elkaar overeen.
De nummering van de artikelen loopt parallel; in het hierna volgende wordt daarom, bij verwijzing naar een artikel, al naar het geval op de verordening of op de richtlijn gedoeld.

3.5.1.4 Coördinatierichtlijn

Bij richtlijnen van de Raad van de E.G. van 18 mei 1972, no. 72/149/EEG, resp. van 17 december 1974, no. 75/35/EEG werd de coördinatierichtlijn 64/221/EEG (zie onder 1.2.4) op de hier bedoelde begunstigde E.E.G.-onderdanen van toepassing verklaard.
Daarmee zijn deze vreemdelingen ook deelachtig aan de op grond van deze richtlijn aan begunstigde E.E.G.-onderdanen toegekende rechtswaarborgen voor het geval de beëindiging van hun verblijf wordt overwogen (zie 6 en 7).

3.5.2 De kring der begunstigden

De regeling betreffende het recht van voortgezet verblijf van de daarbij begunstigde vreemdelingen heeft uitsluitend betrekking op onderdanen van een Lid-Staat die:

- een werkkring, al dan niet in loondienst, hebben uitgeoefend en
- daartoe zich metterwoon hebben gevestigd op het grondgebied van een andere Lid-Staat,

alsmede hun (in 3.5.4 genoemde) familieleden.

De regeling heeft derhalve geen betrekking op personen die op het grondgebied van de andere Lid-Staat zijn toegelaten in het kader van het vrije verkeer van diensten (zie onder 3.3).

De regeling zal in het algemeen betrekking hebben op personen die in het bezit zijn gesteld van een vergun-

ning tot verblijf met een geldigheidsduur van vijf jaar (zie art. 94, eerste lid, aanhef en onder a, of c, j° vierde lid, Vb).
In bijzondere gevallen kunnen nochthans voor de uitoefening van het recht van voortgezet verblijf ook die begunstigde E.E.G.-onderdanen in aanmerking komen aan wie, gelet op de duur van de door hen te verrichten werkzaamheden, niet een vergunning tot verblijf met een geldigheidsduur van vijf jaar was verleend, maar aan wie verblijf van korter duur was toegestaan.
Zie voor deze gevallen 3.5.3.3 en 3.5.3.5.
Als zodanige bijzondere gevallen moeten worden aangemerkt:
- een arbeidsongeval dat tot blijvende arbeidsongeschiktheid leidt, of
- in geval van pensionering of van blijvende arbeidsongeschiktheid: het feit dat de echtgenoot van de betrokkene de Nederlandse nationaliteit bezit of heeft bezeten en door huwelijk met de betrokkene heeft verloren (zie hiervoor 3.5.3.5).

N.B.
De regeling is gelijkelijk van toepassing op onderdanen van een Lid-Staat die hier te lande werkzaam zijn geweest als geprivilegieerde vreemdeling (zie B 3).

3.5.3 Voorwaarden voor de uitoefening van het recht van voortgezet verblijf

In de hierna volgende gevallen komen vreemdelingen als bovenvermeld voor de uitoefening van de recht van voortgezet verblijf in aanmerking:

3.5.3.1 Na pensionering

Indien zij de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt:
- mits zij gedurende tenminste de twaalf onmiddelijk daaraan voorafgaande maanden hier te lande al dan niet in loondienst werkzaam zijn geweest, én
- hier te lande bovendien meer dan drie jaar voortdurend hebben gewoond.

N.B.
In gevallen waarin een zelfstandige wettelijk geen pensioenaanspraak hier te lande kan geldend maken, wordt, ingevolge richtlijn 75/34/EEG, de leeftijdvoorwaarde geacht te zijn vervuld bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar.
Zie onder 3.5.3.5; (zie art. 2, eerste lid, van Verordening en Richtlijn).

3.5.3.2 Bij blijvende invaliditeit

Indien zij worden getroffen door blijvende invaliditeit waardoor zij hun beroepswerkzaamheden moeten beëindigen:

- mits zij in Nederland, al dan niet in loondienst, werkzaam zijn geweest (een bepaalde minimum-periode van werkzaamheid is in dit geval niet voorgeschreven), én

- zij bovendien ten minste twee jaar, onmiddellijk voorafgaande aan de definitieve beëindiging van hun werkzaamheden, voortdurend in Nederland hebben gewoond.

Zie ook onder 3.5.3.5 (zie art. 2, eerste lid, van Verordening en Richtlijn).

3.5.3.3 Na arbeidsongeval of beroepsziekte

Indien zij hun beroepsactiviteit, al dan niet in loondienst, in Nederland moeten beëindigen doordat zij door een arbeidsongeval of door een beroepsziekte worden getroffen:

- in dit geval is er geen termijn bepaald gedurende welke de betrokkene in Nederland werkzaam of woonachtig moet zijn geweest.

3.5.3.4 Bij grensarbeid

Indien zij:

- gedurende drie jaren bij voortduring in Nederland, al dan niet in loondienst, hebben gewerkt en gewoond, en
- vervolgens op het grondgebied van een andere Lid-Staat grensarbeid zijn gaan verrichten.

Perioden van grensarbeid als hier bedoeld worden met het oog op de verkrijging van de onder 3.5.3.1 of 3.5.3.2 vermelde rechten beschouwd te zijn vervuld op het grondgebied van Nederland.

Onder grensarbeid wordt voor de toepassing van de regeling van het recht van voortgezet verblijf verstaan de werkzaamheid die, al dan niet in loondienst, met behoud van woonplaats in Nederland wordt uitgeoefend op het grondgebied van een andere Lid-Staat vanwaar de betrokkene in beginsel iedere dag, of tenminste eenmaal per week naar Nederland terugkeert. (Art. 2, eerste lid van Verordening en Richtlijn).

3.5.3.5 Aanvullende regeling

In de hierboven onder 3.5.3.1 en 3.5.3.2 genoemde gevallen behoeft aan de aldaar genoemde voorwaarden betreffende de duur van de werkzaamheid en/of betreffende de duur van het wonen in Nederland niet te zijn voldaan indien de echtgenoot van de betrokkene:

- de Nederlandse nationaliteit bezit, ofwel:
- de Nederlandse nationaliteit door huwelijk met de betrokkene heeft verloren.

(Art. 2, tweede lid van Verordening en Richtlijn).

3.5.4 Familieleden van begunstigde E.E.G.-onderdanen die voor het recht van voortgezet verblijf in aanmerking komen

Ook de familieleden, genoemd in art. 91, eerste lid, onder c, Vb (zie 3.4), van de, al dan niet in loondienst, werkzaam geweest zijnde onderdanen van een Lid-Staat van de E.E.G. hebben een recht van voortgezet verblijf, en wel in de volgende gevallen:

3.5.4.1 Bij uitoefening van het recht van voortgezet verblijf door de persoon van wie zij afhankelijk zijn;

3.5.4.2 Bij overlijden van de voortgezet verblijf genietende persoon van wie zij afhankelijk zijn; de familieleden behouden dan dit recht;

3.5.4.3 Bij overlijden van de persoon van wie de familieleden afhankelijk zijn, op een tijdstip waarop hij zelf nog niet een recht van voortgezet verblijf genoot; in dit geval verkrijgen de familieleden het recht van voortgezet verblijf indien de persoon van wie zij afhankelijk waren, op het tijdstip van zijn overlijden tenminste twee jaar voortdurend in Nederland woonachtig was (zie echter ook 3.5.4.4).

3.5.4.4 Aanvullende regeling

In het onder 3.5.4.3 bedoelde geval behoeft aan de daar gestelde voorwaarden evenwel niet te worden voldaan als een van de volgende situaties zich voordoet:

- het overlijden is een gevolg van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte;
- de echtgenoot van de betrokkene bezit de Nederlandse nationaliteit;
- de echtgenoot heeft door huwelijk met de betrokkene de Nederlandse nationaliteit verloren.

(Art. 3, van Verordening en Richtlijn).

3.5.5 Onderbrekingen die niet van invloed zijn op het ontstaan van het recht van voortgezet verblijf

Voor de beantwoording van de vraag, of de betrokkene tot aan het ogenblik waarop het recht van voortgezet verblijf zou ontstaan, voortdurend in Nederland woonachtig, èn er, al dan niet in loondienst, werkzaam is geweest, is het volgende van belang:

3.5.5.1 Voortdurend karakter van het woonachtig zijn in Nederland:

Het voortdurend karakter van het woonachtig zijn in Nederland van de, al dan niet in loondienst, werkzaam geweest zijnde onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G., en van zijn vorenvermelde familieleden, wordt niet beïnvloed door:

- afwezigheid gedurende perioden welke in totaal drie maanden per jaar niet overschrijden;

- afwezigheid van langer duur, vereist voor het vervullen van de militaire dienstplicht.

3.5.5.2 Als perioden van werkzaamheid in Nederland aan te merken perioden

Als perioden van werkzaamheid in Nederland worden mede aangemerkt:

- perioden van onvrijwillige werkloosheid, c.q. - voor zelfstandigen - perioden van staking van de werkzaamheden buiten de wil van de betrokkene;
- perioden van niet-werkzaamheid van betrokkene wegens ziekte of ongeval.

(Art. 4, van Verordening en Richtlijn).

3.5.6 Bedenktijd

Gedurende een periode van twee jaren, te rekenen vanaf het tijdstip van het ontstaan van het recht van voortgezet verblijf voor de betrokkenen, is aan de bij deze regeling begunstigde personen een bedenktijd gegeven om te beslissen over het al dan niet gebruik maken van hun recht.
Zij kunnen gedurende die periode het Nederlandse grondgebied verlaten en er terugkeren naar eigen wens.
Van dit recht kunnen zij derhalve ook gebruik maken indien de geldigheidsduur van de hun afgegeven verblijfskaart inmiddels is verstreken.

Dit geldt niet alleen voor de personen die in Nederland, al dan niet in loondienst, werkzaam zijn geweest,

maar ook voor de familieleden die het recht van voortgezet verblijf, in afhankelijkheid van zodanige persoon, dan wel, na diens overlijden, zelfstandig hebben verkregen.

Indien personen, als hier bedoeld, na terugkeer uit het buitenland zich beroepen op hun recht van voortgezet verblijf, dient het hoofd van plaatselijke politie, eventueel in overleg met zijn ambtgenoot van de laatste woonplaats van betrokkenen in Nederland, na te gaan, of aan de in het voorgaande vermelde voorwaarden voor de uitoefening van het recht van voortgezet verblijf is voldaan; zie ook onder 3.5.7.

(Art. 5, van Verordening en Richtlijn).

3.5.7 Terugkeer

In verband met het voorgaande zij nog de aandacht gevestigd op het geval waarin vroeger hier te lande werkzaam geweest zijnde onderdanen van Lid-Staten van de E.E.G. en hun familieleden eerst na veel langer tijd dan de toegestane bedenktijd (3.5.6) naar Nederland terugkeren met de bedoeling alsnog hier te lande voortgezet verblijf te genieten.
Deze personen dienen daartoe in de gelegenheid te worden gesteld indien zij vroeger gedurende lange tijd zonder onderbreking hier te lande woonachtig zijn geweest en hier werkzaamheden, al dan niet in loondienst, hebben uitgeoefend.

In voorkomend geval ware contact op te nemen met het ministerie van Justitie - zie A 2.
(Art. 8, tweede lid, van Verordening en Richtlijn).

3.5.8 Onderbrekingen die niet van invloed zijn op het behoud van het eenmaal verkregen recht van voortgezet verblijf

Voor degene die dit recht eenmaal heeft verkregen, gaat het recht van voortgezet verblijf niet verloren door onderbrekingen van het verblijf van niet meer dan zes opeenvolgende maanden.

Ten aanzien van zelfstandigen is bovendien bepaald dat het recht van voortgezet verblijf niet verloren gaat door afwezigheid van langere duur wegens het vervullen van militaire dienstplicht (art. 6, tweede lid).

Laatstgenoemd voorschrift zal voornamelijk van belang zijn voor jeugdige familieleden die met de persoon van wie zij afhankelijk zijn, het recht van voortgezet verblijf genieten.
Uit een oogpunt van gelijke behandeling is er aanlei-

ding het voorschrift analoog toe te passen ten aanzien van werknemers in loondienst die het recht van voortgezet verblijf genieten, en hun familieleden.

3.5.9 Verblijfsregeling

3.5.9.1 Vergunning tot verblijf; geldigheidsduur en verlenging daarvan

Aan personen die voor het recht van voortgezet verblijf in aanmerking komen, wordt een vergunning tot verblijf verleend met een geldigheidsduur van vijf jaar, en zonder meer met gelijke perioden te verlengen (art. 6, eerste lid, van Verordening en Richtlijn).

Bedoelde personen zullen in het algemeen, op grond van hun vroegere hoedanigheid, in het bezit zijn gesteld van een verblijfskaart (document van het in bijlage 5 e VV aangewezen model - zie art. 31, tweede, vierde en vijfde lid, VV).
Voor zover zulks nog niet is geschied, dient hun een dergelijke kaart alsnog te worden afgegeven.
Op blz. 5 van dit document dienen de eerste en de tweede alinea, inhoudende een verwijzing naar Verordening (EEG) 1612/68 betreffende het vrije verkeer van werknemers, welke ten deze niet toepasselijk is, tezamen kruislings te worden doorgehaald (zie art. 38, tweede en derde lid, VV).

Omwisseling van de documenten dient zoveel mogelijk te geschieden ter gelegenheid van de verlenging van de geldigheidsduur van de eerder verleende vergunning tot verblijf, dan wel wanneer de houder van de vergunning om andere reden zich bij het hoofd van plaatselijke politie vervoegt, bijvoorbeeld voor kennisgeving van adresverandering.

3.5.9.2 Vergunning tot vestiging

Evenals andere vreemdelingen die vijf jaar hoofdverblijf in Nederland hebben gehad, kan de vreemdeling die het recht van voortgezet verblijf geniet, in aanmerking komen voor verlening van een vergunning tot vestiging (art. 13 Vw - zie 5.2.3 en A 4, onder 6).

3.5.9.3 Verblijf voor onbepaalde tijd

Aan familieleden die afhankelijk zijn van een begunstigde E.E.G.-onderdaan die het recht van voortgezet verblijf geniet, kan het bovendien krachtens art. 10, tweede lid, Vw zijn toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (zie 5.2.4 en A 4 onder 8).

3.6 Belgen en Luxemburgers

3.6.1 Het verblijf in de vrije termijn

3.6.1.1 Duur van het verblijf in de vrije termijn

Voor Belgen en Luxemburgers geldt, evenals voor andere niet-visumplichtige vreemdelingen, indien zij voor een verblijf van niet langer dan drie maanden naar Nederland zijn gekomen, een vrije termijn van drie maanden, niet echter onder geheel dezelfde voorwaarden als die welke voor vreemdelingen in het algemeen gelden.

3.6.1.2 Voorwaarden voor het verblijf in de vrije termijn

Voor een verblijf van Belgen en Luxemburgers in de vrije termijn geldt niet het vereiste betreffende het beschikken over voldoende middelen van bestaan (art. 93, eerste volzin, Vb).
Een Belg of Luxemburger die aan deze, in andere gevallen geldende voorwaarde niet blijkt te voldoen, kan op die grond dan ook niet worden uitgezet gedurende de looptijd van de vrije termijn.
Zie evenwel onder 6.3.3.
Voldoet een Belg of Luxemburger niet aan een van de andere in art. 8 Vw omschreven vereisten voor een verblijf in de vrije termijn, dan kan op grond daarvan zijn verblijf worden beëindigd.
Zie daarvoor onder 4.6.2.

3.6.2 Het verblijf voor langer duur

3.6.2.1 Algemeen

Belgen en Luxemburgers als zodanig kunnen, ook als zij niet naar Nederland komen met een economisch doel, zich hier te lande vestigen en aanspraak maken op een vergunning tot verblijf; zie echter ook 3.6.3.5.

3.6.2.2 Voorwaarden voor verlening van een vergunning tot verblijf

Voor de verlening van een vergunning tot verblijf dienen Belgen en Luxemburgers te voldoen aan de volgende twee voorwaarden:

- beschikken over voldoende middelen van bestaan;
- van goed zedelijk gedrag zijn.

Bedoeld worden hier Belgen en Luxemburgers die niet voor een economisch doel naar Nederland komen, en op wie derhalve het E.E.G.-verdrag niet van toepassing is (begunstigde E.E.G.-onderdanen als bedoeld in art. 91, eerste lid, onder b, Vb).

(Art. 96, eerste lid, aanhef en onder a, Vb).

3.6.3 Regeling van het verblijf

3.6.3.1 Over te leggen stukken

Voor de verlening van een vergunning tot verblijf kan het hoofd van plaatselijke politie van een Belg of Luxemburger vorderen dat hij:

- zijn paspoort of identiteitsbewijs (art. 16, jis bijlagen 3a en 3b, VV) overlegt;

- een door hem ondertekende antecedentenverklaring (model D 18) overlegt; daarvan kan worden afgezien wanneer betrokkene eigener beweging een bewijs van goed zedelijk gedrag overlegt;

- indien hij voor een economisch doel naar Nederland komt: de daartoe voor andere begunstigde E.E.G.-onderdanen vereiste stukken overlegt (zie 3.1.2.1; 3.2.3.1; 3.3.2.1 en 3.4.4.1);

- indien hij niet voor een economisch doel naar Nederland komt: aantoont dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt (art. 96, eerste lid, aanhef en onder a, Vb).

3.6.3.2 Geldigheidsduur vergunning tot verblijf

De geldigheidsduur van de aan een Belg of Luxemburger te verlenen vergunning tot verblijf beloopt vijf jaar waarbij rekening dient te worden gehouden met het volgende.
Een uitzondering geldt voor het geval dat betrokkene naar Nederland is gekomen voor een bepaald doel dat een verblijf van ten hoogste één jaar met zich brengt (bijvoorbeeld voor studie, of voor het volgen van een beroepsopleiding, voorts als dienstenverlener of als dienstenontvanger, of op een arbeidscontract voor korter dan een jaar).
In dit geval wordt een vergunning tot verblijf verleend waarvan de geldigheidsduur in overeenstemming is met het doel van het verblijf.
In de andere gevallen kan een Belg of Luxemburger, onder de in 3.6.3.5 vermelde voorwaarden, ook in aanmerking komen voor verlening van een vergunning tot vestiging.

3.6.3.3 Vaststelling van het verblijfsrecht

Van een onderdaan van België of Luxemburg die voor het verrichten van werkzaamheden al dan niet in loondienst, of voor het ontvangen van diensten naar Nederland is

gekomen, wordt het verblijfsrecht op dezelfde wijze vastgesteld als dat van een begunstigde E.E.G.-onderdaan uit een andere Lid-Staat (zie 3.1.2; 3.2.2 en 3.3.2).

Van de overige Belgen en Luxemburgers die in Nederland willen verblijven, wordt het verblijfsrecht vastgesteld door plaatsing van de in art. 41, tweede lid, VV voorgeschreven aantekening in het paspoort van de betrokkene.
Indien deze evenwel, in plaats van over een paspoort, beschikt over een identiteitskaart, welke zich niet leent tot het daarin stellen van aantekeningen, dient hem een document van het model, als aangewezen in bijlage 5 d VV, te worden afgegeven (art. 31, eerste lid, VV).

3.6.3.4 Verlenging geldigheidsduur vergunning tot verblijf

Van de voor de duur van vijf jaar aan een Belg of Luxemburger verleende vergunning tot verblijf wordt de geldigheidsduur met telkenmale vijf jaar verlengd.

3.6.3.5 Vergunning tot vestiging

Op verlening van een vergunning tot vestiging, kan een Belg of Luxemburger als hij nog niet gedurende een tijdvak van vijf jaar zijn hoofdverblijf in Nederland heeft, aanspraak doen gelden op de voorwaarden dat hij:
- over voldoende middelen van bestaan beschikt en
- van goed zedelijk gedrag is.

(Art. 96, tweede lid, Vb).

Na vijf jaar hoofdverblijf in Nederland gelden voor Belgen en Luxemburgers de voorwaarden die in art. 13 Vw aan vreemdelingen in het algemeen zijn gesteld voor de verlening van een vergunning tot vestiging (zie A 4 onder 6).

Indien is vastgesteld dat een Belg of Luxemburger in aanmerking komt voor verlening van een vergunning tot vestiging, dient hij in de gelegenheid te worden gesteld een verzoek tot het verkrijgen van zulk een vergunning in te dienen, en behoeft bij het verlenen van de vergunning tot vestiging niet tevens een vergunning tot verblijf te worden verleend.
Gaat het echter om een Belg of Luxemburger die tevens rechten ontleent aan het E.E.G.-verdrag, dan dient op de wijze, voorgeschreven in art. 31, tweede lid, VV, een document van het in bijlage 5 e VV aangewezen model te worden afgegeven, waarop wordt aangetekend dat houder van dit document tevens houder is van een ver-

gunning tot vestiging (zie 5.2.3).

3.6.3.6 Verblijf voor onbepaalde tijd

Aan Belgen en Luxemburgers die zich hier te lande bevinden als familielid van een begunstigde E.E.G.-onderdaan, kan het, gelet op het afhankelijk karakter van hun verblijf, bovendien krachtens art. 10, tweede lid, Vw zijn toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven (zie 5.4 en A 4 onder 8).

3.7 Britse begunstigde E.E.G.-onderdanen

3.7.1 Algemeen

Op 1 januari 1983 is de Britse nationaliteitswet 1981 in werking getreden.

In 3.7.2 wordt besproken:
- welke vormen van staatsburgerschap bij deze wet zijn ingevoerd;
- op welke wijze van het staatsburgerschap uit het paspoort blijkt;
- wanneer sprake is van een verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk, anders dan ingevolge de Immigratiewet van 1971;
- waaruit de eventuele status ingevolge de Immigratiewet van 1971 blijkt.

In 3.7.2 wordt aangegeven met welke voor cq na 1 januari 1983 afgegeven Britse paspoorten de status van begunstigd E.E.G.-onderdaan kan worden verkregen.

3.7.2 De nieuwe Britse nationaliteitswet

3.7.2.1 Vormen van staatsburgerschap

De nieuwe Britse nationaliteitswet kent drie vormen van staatsburgerschap:
a) 'British citizenship' (Brits staatsburgerschap)
b) 'British dependent territories citizenship' (Brits gebiedsdelen staatsburgerschap)
c) 'British overseas citizenship' (Brits overzees staatsburgerschap)

In Britse paspoorten afgegeven na 1 januari 1983 wordt het staatsburgerschap vermeld op blz. 1 door middel van een stempel.

3.7.2.2 Verblijfsrecht in het Verenigde Koninkrijk

a. Houders van paspoorten afgegeven na 1 januari 1983

British citizens (Britse staatsburgers) hebben automatisch een recht op verblijf in het Verenigd Koninkrijk; het paspoort bevat daaromtrent geen vermelding.

British 'dependent territories citizens' en 'British overseas citizens' hebben geen automatisch recht op verblijf in het Verenigd Koninkrijk.
Hun positie volgens het immigratierecht van het Verenigd Koninkrijk blijkt uit een aantekening in het paspoort, luidende:
'Holder is entitled to re-admission to the United Kingdom' of
'Holder is subject to control under the Immigration Act 1971'
In het laatste geval heeft de houder geen verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk.
Van een verblijfsrecht in het Verenigd Koninkrijk is evenmin sprake indien het paspoort van een 'British dependent territories citizen' of een 'British overseas citizen', geen van beide genoemde aantekeningen met betrekking tot de immigratiestatus bevat.

NB
Na 1 januari 1983 kunnen nog paspoorten worden afgegeven waarin op blz. 1 geen vermelding van het staatsburgerschap volgens de nieuwe nationaliteitswet voorkomt.

1° Aan 'British dependent territories citizens' en 'British overseas citizens' kunnen 'oude' paspoorten worden afgegeven, waarin op blz. 5 de gedrukte aantekening 'Holder has the right of abode in the United Kingdom' is doorgehaald, en waarin een van de bovengenoemde aantekeningen omtrent de immigratiestatus is ingevoegd.

2° Paspoorten kunnen worden afgegeven waarvan de houder wordt omschreven als 'British subject' (Brits onderdaan i.t.t. Brits staatsburger) of 'British protected person' (Brits beschermd persoon).
In dit geval blijkt de immigratiestatus eveneens uit een van de bovengenoemde aantekeningen.

3° In een beperkt aantal gevallen kunnen paspoorten worden afgegeven, waarvan de houder wordt aangemerkt als 'British subject' (Brits onderdaan), en waarin op blz. 5 de gedrukte vermelding voorkomt:
'holder has the right of abode in the United Kingdom'.

b) Houders van nog geldige paspoorten afgegeven voor 1 januari 1983

De houder van een paspoort waarin op blz. 5 de gedrukte vermelding 'holder has the right of abode in the United Kingdom' voorkomt heeft een recht op verblijf in het Verenigd Koninkrijk, tenzij die vermelding is doorgehaald of een aantekening strekkend tot het tegendeel in het paspoort is gesteld.

3.7.3 De kring der begunstigden

3.7.3.1 Algemeen

Voor de status van begunstigde E.E.G.-onderdaan komen slechts in aanmerking houders van Britse paspoorten die als staatsburger of onderdaan een recht op verblijf hebben in het Verenigde Koninkrijk.

3.7.3.2 Houders van paspoorten afgegeven na 1 januari 1983

Voor de status van begunstigd E.E.G.-onderdaan als bedoeld in artikel 91, onder a, en d Vb komen slechts in aanmerking:
a) de houder van een Brits paspoort waarin op blz. 1 de aantekening 'British citizen' is gesteld.
b) de houder van een Brits paspoort, die wordt aan gemerkt als 'british subject' mits op blz. 5 de gedrukte vermelding 'holder has the right of abode in the United Kingdom' staat.

De overige houders van Britse paspoorten, afgegeven na 1 januari 1983 (genoemd in 3.7.2 onder a) kunnen deze status niet verkrijgen.

3.7.3.3 Houders van een nog geldig paspoort afgegeven voor 1 januari 1983

Houders van een nog geldig Brits paspoort, afgegeven voor 1 januari 1983 kunnen alleen voor de status van begunstigde E.E.G.-onderdaan als bedoeld in art. 91, onder a en d, Vb in aanmerking komen, in dien op blz. 5 van het paspoort de gedrukte (en niet geschrapte) vermelding 'holder has the right of abode in the United Kingdom' voorkomt.

3.7.3.4 Houders van paspoorten afgegeven door de autoriteiten van Gibraltar

De autoriteiten van Gibraltar blijven ook na 1 januari 1983 paspoorten afgeven, waarin de houder wordt omschreven als 'British subject' en waarin de aantekening voorkomt 'holder is defined als a United Kingdom national for community purposes'. Houders van deze paspoorten hebben een verblijfsrecht in het Verenigde Koninkrijk en komen in aanmerking voor de status van begunstigde E.E.G.-onderdaan.

3.8 Economisch niet-actieve EEG-onderdanen (art.91a Vb)

3.8.1 Begripsbepaling

Onder "economisch niet-actieve EEG-onderdaan" wordt hier verstaan de onderdaan van een andere Lid-Staat van de E.E.G. die in Nederland een verblijfsrecht geniet op grond van één van de EG-richtlijnen 90/364, 365 of 366/EEG.
Deze richtlijnen voorzien in een verblijfsrecht onder voorwaarden voor respectievelijk economisch niet-actieven algemeen, gepensioneerden en studenten uit de EG-Lidstaten en hun voor gezinshereniging in aanmerking komende familieleden.
Economisch niet-actieve E.E.G-onderdanen behouden (daarnaast) het recht arbeid, al dan niet in loondienst, te verrichten (dit geldt ook voor studenten). Voor hun verblijfsrecht is de hoofdbezigheid bepalend.

3.8.2 Nadere omschrijving van het begrip "begunstigde E.E.G.-onderdaan" ten aanzien van economisch niet-actieve EEG-onderdanen.

In art. 91a Vb wordt ten aanzien van de in de richtlijnen bedoelde economisch niet-actieve EEG-onderdanen en hun familieleden bepaald dat zij, indien en zolang aan de voorwaarden wordt voldaan, beschouwd worden als begunstigde EEG-onderdanen. Indien zij niet meer aan de voorwaarden voldoen en niet op andere gronden als begunstigd E.E.G.-onderdaan moeten worden aangemerkt, vervalt hun verblijfsrecht en is het algemene vreemdelingenbeleid van toepassing.

3.8.2.1 Richtlijn 90/364/EEG Economisch niet-actieven

a. EEG-onderdanen die geen verblijfsrecht aan andere bepalingen van het EG-recht kunnen ontlenen, komen voor toelating in aanmerking, indien zij voldoen aan de volgende voorwaarden:
- indien en zolang zij een ziektekostenverzekering hebben die alle risico's hier te lande dekt;
- indien en zolang zij over toereikende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste van de bijstandsregeling komen, dwz onverkort voldoen aan het vereiste van voldoende middelen van bestaan.

Niet alleen renteniers maar iedere EEG-onderdaan die in Nederland geen economische activiteit uitoefent kan voor toelating onder deze voorwaarden in aanmerking komen.

b. De volgende familieleden van de begunstigde komen voor gezinshereniging in aanmerking, indien en zolang de begunstigde ook voor hen over een zodanige ziektekostenverzekering en over voldoende middelen van bestaan beschikt:

- zijn echtgeno(o)t(e) en hun ten laste komende bloedverwanten in neergaande lijn;
- de bloedverwanten in opgaande lijn van de begunstigde en van zijn echtgeno(o)t(e), die te zijnen laste zijn.

3.8.2.2 Richtlijn 90/365/EEG Gepensioneerden

a. EEG-onderdanen die in één van de andere EG Lid-Staten als werknemer of als zelfstandige een beroepswerkzaamheid hebben uitgeoefend komen voor toelating in aanmerking, indien zij voldoen aan de volgende voorwaarden:
- indien en zolang zij een invaliditeitsuitkering, vervroegd pensioen of een ouderdomsuitkering, dan wel een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering ontvangen, waarvan het bedrag toereikend is om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste van de bijstandsregeling komen;
- indien en zolang zij een ziektekostenverzekering hebben die alle risico's hier te lande dekt.

b. De volgende familieleden van de begunstigde komen voor gezinshereniging in aanmerking, indien en zolang de begunstigde ook voor hen over een zodanige ziektekostenverzekering en over voldoende middelen van bestaan beschikt:
- zijn echtgeno(o)t(e) en hun ten laste komende bloedverwanten in neergaande lijn;
- de bloedverwanten in opgaande lijn van de begunstigde en van zijn echtgeno(o)t(e), die te zijnen laste zijn.

3.8.2.3 Richtlijn 90/366/EEG Studenten

a.EEG-studenten die geen verblijfsrecht aan één van de andere EG-regelingen kunnen ontlenen, komen voor toelating als zodanig in aanmerking voor de duur van hun opleiding, indien zij voldoen aan de volgende voorwaarden:
- indien en zolang zij zijn ingeschreven bij een erkende onderwijsinstelling of opleidingsinstituut;
- indien en zolang zij als hoofdbezigheid aldaar een beroepsopleiding (d.w.z. hoger- of beroepsonderwijs) volgen;
- indien en zolang zij overeenkomstig het gestelde in B 14, onder 4 aannemelijk maken dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikken;
- indien en zolang zij een ziektekostenverzekering hebben die alle risico's hier te lande dekt.

b. De echtgeno(o)t(e) van de begunstigde en hun ten laste komende kinderen komen voor gezinshereniging in aanmerking, indien en zolang de begunstigde ook voor hen over een zodanige ziektekostenverzekering beschikt en aannemelijk maakt dat hij ook voor hen over voldoende middelen van bestaan beschikt.

N.B.
-Deze categorie EEG-studenten komt wel in aanmerking voor vergoeding van les- of college- gelden ingevolge de Wet op de Studiefinanciering.
-Zie ook 3.8.1

3.8.2.4 Voor gezinshereniging in aanmerking komende familieleden

In afwijking van de kring van begunstigde familieleden als bedoeld onder 3.4 is voor de hier bedoelde familieleden geen leeftijdsgrens gesteld. Dit houdt in dat ook de kinderen jonger dan één en twintig jaar van deze categorieën EEG-onderdanen voor verblijf in aanmerking komen alleen indien zij ten laste van de begunstigde komen. Met het begrip "ten laste komen van" is bedoeld een werkelijke afhankelijkheid, hetgeen verder gaat dan alleen een financieel ten laste komen van de begunstigde. Gedacht moet hierbij worden aan minderjarige kinderen en meerderjarige gehandicapte kinderen of ouders, die vanwege hun afhankelijkheid niet of nog niet voor een zelfstandig verblijf in aanmerking kunnen komen (zie voor studenten 3.8.2.3).

3.8.3 Regeling van het verblijf

3.8.3.1 Over te leggen stukken

Voor de verlening van een vergunning tot verblijf als economisch niet-actieve begunstigde EEG-onderdaan kan het hoofd van plaatselijke politie overlegging vorderen van:

- het document voor grensoverschrijding van betrokkene (paspoort of identiteitskaart - zie bijlagen 3 a en 3 b VV),
- de papieren waaruit blijkt dat betrokkene over een ziektekostenverzekering beschikt, die alle risico's hier te lande dekt; dit kan mede inhouden een bewijs van inschrijving in het kader van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ),
- een door de vreemdeling te ondertekenen antecedentenverklaring (model D 18), tenzij het een familielid betreft die nog niet de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt,

alsmede

voor de EEG-onderdanen als bedoeld onder 3.8.2.1 (economisch niet-actieven)
- papieren waaruit blijkt dat betrokkene duurzaam over voldoende financiële middelen beschikt, waarvan het bedrag toereikend is om te voorkomen dat betrokkene ten laste komt van de openbare kas (bv.een lijfrente, vaste inkomsten uit onroerend goed, e.d., maar mogelijk ook inkomsten uit arbeid in een andere Lid-Staat);

voor de EEG-onderdanen als bedoeld onder 3.8.2.2 (gepensioneerden)
- papieren waaruit blijkt dat betrokkene op grond van ouderdom of invaliditeit recht heeft op een uitkering als bedoeld onder 3.8.2.2 onder a., waarvan het bedrag toereikend is om te voorkomen dat betrokkene ten laste komt van de openbare kas en hij deze uitkering ook daadwerkelijk ontvangt;

voor de EEG-studenten als bedoeld onder 3.8.2.3
- de in het algemeen door studenten bij het verzoek om toelating voor het volgen van een beroepsopleiding als hoofdbezigheid over te leggen stukken als bedoeld in B 14, onder 4.

voor de voor gezinshereniging in aanmerking komende familieleden
- een document, afgegeven door de bevoegde autoriteiten van de Staat van oorsprong, of van herkomst, waaruit de familiebetrekking blijkt, c.q. waaruit blijkt dat deze familieleden ten laste komen van degenen van wie zij afhankelijk zijn.

3.8.3.2 Aard van de vergunning tot verblijf

De onder 3.8.2 bedoelde economisch niet-actieve EEG-onderdanen hebben indien en zolang zij aan de daar gestelde voorwaarden voldoen recht op verblijf. Er is dus sprake van een voorwaardelijk recht, dat vervalt indien niet meer aan de voorwaarden wordt voldaan.
Dit verblijfsrecht wordt vastgesteld door de afgifte van een "Verblijfskaart van een onderdaan van een Lid-Staat der EEG", een document van het model als aangewezen in bijlage 5 e VV, de zgn. E-kaart. Deze E-Kaart moet door de bevoegde autoriteit vóór de afgifte zijn voorzien van de aantekening: "Bij een beroep op de publieke middelen vervalt het verblijfsrecht".
N.B. Deze aantekening wordt ook geplaatst op de verblijfskaart van de familieleden.

Op blz. 5 van het document worden de eerste en de tweede alinea tezamen kruiselings doorgehaald (X) (zie art. 31, derde lid VV).
Als doel van het verblijf wordt vermeld: 'economisch niet-actieve EEG-onderdaan', met voor de onder 3.8.2.3 bedoelde categorie de specificatie 'voor studie'.

3.8.3.3 Geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf

De geldigheidsduur van de aan de EEG-onderdaan als bedoeld onder 3.8.2.1 en 3.8.2.2 te verlenen vergunning tot verblijf bedraagt vijf jaren (art.94 Vb) en wordt telkenmale met vijf jaar verlengd, indien en zolang aan de voorwaarden voor verblijf wordt voldaan.

De geldigheidsduur van de aan de EEG-student als bedoeld onder 3.8.2.3 te verlenen vergunning tot verblijf is beperkt tot de duur van de opleiding, dan wel tot één jaar indien de opleidingsduur langer is dan een jaar, in welk geval de geldigheid van de verblijfskaart ieder jaar kan worden verlengd.
Voor de onder 3.8.2 bedoelde familieleden die voor toelating in aanmerking komen zijn de bepalingen van 3.4.4.2 van overeenkomstige toepassing.

3.8.3.4 Speciale rechten familieleden

De onder 3.8.2 bedoelde familieleden die zijn toegelaten hebben zelfs indien zij niet de nationaliteit van een Lid-Staat bezitten het recht arbeid, al dan niet in loondienst te verrichten.
Voor de familieleden van EEG-studenten als bedoeld onder 3.8.2.3 onder b. is dit recht beperkt tot de duur van de opleiding van de begunstigde.

3.8.4 Gegevensuitwisseling met de gemeentelijke sociale dienst

Indien een vreemdeling als bedoeld onder 3.8.2 bijstand aanvraagt vervalt zijn verblijfsrecht. De GSD is in dat geval gehouden om bij de Vreemdelingen dienst te verifiëren of betrokkene op andere gronden met instemming van de overheid in Nederland verblijft (art. 84 ABW). Conform het gestelde in A 9, onder 6.3 informeert de Vreemdelingendienst de GSD in dat geval middels het standaardformulier volgens Bijlage 6 VV (model 54 A) of betrokkene niettemin anderszins voor verblijf in aanmerking komt. Gezien de bijstandsaanvraag moet er daarbij vanuit worden gegaan dat de vreemdeling niet (meer) over voldoende middelen van bestaan beschikt.